Han har villet give et Grundlag for Kjønslivets naturlige Sædelære.

Denne dobbelte Hensigt gjør, at Bogen ikke blot indeholder en rent videnskabelig Fysiologi, men at den tillige er en ethisk Opbyggelsesbog.

Den vil hjælpe med at bygge det faldne op og at befæste det, der endnu staar.

Men just idet Bogen giver mere end det videnskabelige, forlader den ogsaa det ubetinget almengyldige, og leverer et og andet, som er Forfatterens „subjektive Privatmeninger".

De komme frem, naar han afhandler, om det er let eller svært at opfylde Afholdenhedens Krav, let eller svært at vende om, selv om man har været paa kjønslige Afveje, og han saa erklærer, at det er ikke nær saa svært, som der er sagt saa tit, og som mange tror.

Dette er en rent individuel Opfattelse, som hænger sammen med et lyst Blik, men netop fordi den er individuel, kan den omtvistes, og den finder strax nogen Modsigelse i en Bog „Om vore Børn" af Læge Kaarsberg, der er udkommen samtidig.

Kaarsbergs Bog bærer Præg af samme Sandhed og Alvor som Professor Ribbings, men tillige af en noget tungere Natur hos sin Forfatter; og i Overensstemmelse dermed betragtes Kjønsdriften som en langt betydeligere og besværligere Kraft i Tilværelsen, og Afholdenheden som ingen let Byrde, skjønt det fuldt ud indrømmes, at dens Aag er gavnligt.

Svært eller let, det bliver vel altsaa hvert enkelt Menneskes egen Sag at afgjøre, det kommer i egentligste Forstand til at høre til de „subjektive Privatmeninger"; men just fordi det gjør det, modsiger det ikke i mindste Maade Menneskeslægtens mange tusindaarige Erfaring, at der kun er Lykke og Velsignelse over det Menneskeliv, hvor en sund Sjæl bor i et sundt Legeme.

Nicoline M. Nobel Sperling.